

Ifjúsági jelentés

2022.

A jelentésemet ez utóbbi korszak nagyon meghatározza. Sajnos azt kell mondanom újra, kell élednünk a Covid után, újra kell élednünk a saját fásultságunkból, kedvetlenségünkől.

Jelenleg egy nagyon is szerethető, de sokkal nehezebben megközelíthető generációval állunk szemben. Ez az úgynevezett generációs válság.

Az átlagéletkor kitolódásával és a generációév lerövidülésével manapság hat generáció él együtt. Ez gyors változásokat hoz, a pedagógusoknak (Hitoktatóknak, Lekipásztoroknak) ennek kellene megfelelni. A következő generációk élnek együtt: csendes generáció (1925–1942), baby boom generáció (1943–1960), X generáció (1961–1981), Y generáció (1982–1995), Z generáció (1996–2010), valamint az alfa, vagyis új csendes generáció (2010-).

Jelenleg az X generáció foglalkozik a Z generációval és ez nagyon nehéz, hiszen teljesen másképpen vagyunk hangolva.

A digitális bennszülöttek, Z generáció néven szokás emlegetni az 1996 után születetteket.

A Z generáció tagjai a modern technika világába születtek bele, nem ismerik az internet előtti életet. Számukra nemcsak hétköznapi dolog a számítógép, az okos telefon és a közösségi hálók léte, hanem létszükségletté is vált. A korábbi generációk a Web 2.0 megjelenésekor annak lehetőségeit próbálták kihasználni, manapság, pedig mint segédeszközt használják, a Z generáció jóformán benne él.

A „digitális bennszülöttek” generációja különleges kihívások elé állítja az oktatási rendszereket. Ennek a generációnak a diákjai már úgy érkeznek az iskolapadba, hogy rendelkeznek bizonyos ismeretekkel, a digitális világnak köszönhetően pedig minden információt könnyen elérhetnek. Számukra az a fontos, hogy hatékony rendszerben, érdekes, interaktív órákon fejlődhessenek.

A Z generáció diákjai nem hajlandóak megtanulni azt, amit eléjük tesznek, csupán azért, mert a tanár erre utasítja őket. Meg akarják érteni és át akarják élni azokat a dolgokat, melyekről tanulniuk kell. A tanárok többsége viszont olyan korban szocializálódott, amikor a diákok jogai, érdekei és akarata nem érvényesülhetett, gyakran meg sem jelent. Az oktatási rendszernek nemcsak

az Információs Társadalom újfajta igényeivel kell megbirkóznia, de az iskolai fegyelmezés teljesen új eszközeit kell felépíteni.

A Z generációba születetteknek meg kell birkózniuk – a számukra természetes dologgal – azzal, hogy a nap 24 órájában felügyelet alatt tarthatják őket. A térbeli magánéletük jóformán megszűnhet, ugyanakkor az Interneten korlátlan szabadságot kapnak, bárkivel beszélhetnek, bármit elolvashatnak.

Nem tartják feltétlen tekintélynek a szüleiket és a felnőtteket. a Z generáció tagjai között kétszer többen vallják magukat ateistának az előző nemzedékekhez képest.

Még az idősebb nemzedékek között átlagosan 6 % vallja magát ateistának, ez a szám 13%-ra emelkedik az Z generáció körében.

Akadályok Az Istenbe vetett személyes hit legnagyobb akadályai között a Z (és a Millenniumi) generáció körében is első helyen van a **kétely**, hogy egy jó Isten megengedne-e ennyi szenvedést és rosszat a világban (29 és 30%). A második helyen a **képmutató keresztények** állnak. A Z generáció 20% a Millenniumi generáció 24 % véli azt, hogy a **tudomány megcáfolja a Bibliát**. A Z generáció 15%-a kereszténység történetében előforduló sok igazságtalansággal indokolja saját hitének hiányát, 12%-uk pedig azt mondja régebben járt gyülekezetbe, de mára ez már érdektelenné vált a számára.

Az Igazság egyre relatívabbá válik A Z generáció több, mint egyharmada (37%) gondolja azt, hogy nem lehetünk biztosak Isten létezésében. Azok a tinik, akik úgy vélik, Isten létezik, a felnőtteknél sokkal kisebb arányban merik vállalni, hogy ebben ők személyesen is hisznek (54% a felnőtt lakosság 64 %-os arányához képest). A legtöbb tini számára az igazság relatív, vagy megismerhetetlen. A teljes lakosság több, mint fele gondolja azt, hogy több út is vezet Istenhez, és ami az egyik embernek „igazság”, nem biztos, hogy a másoknak is az. De a tinik egyre nagyobb köre véli azt, hogy már pusztán attól is igazzá válhat valami, ha őszintén hiszünk benne.

Egyház/gyülekezet jelentősége személyesen A megkérdezett tinik 27%-a szerint nem nagyon, és szintén 27%-a szerint egyáltalán nem fontos gyülekezetbe járni, és minden ötből csak egy fiatal válaszolt úgy, hogy fontos számára a keresztény közösség (értsd: az elmúlt hónapban legalább egyszer járt gyülekezetben). A távolmaradás okai között a következőket jelölték meg: 59% szerint az egyháznak nincs jelentősége a számára. A megkérdezettek 48%-a úgy véli, máshol is rátalálhat Istenre, 28%-uk szerint az ember saját maga is megtaníthatja magát arra, amit tudni kell, 12%-uk véli úgy, hogy a vallási

hagyományok és szokások üresek, 15%-uk nem szereti azokat, akik oda járnak, és 20%-uk szerint a gyülekezet egy idejétmúlt intézmény.

Nagyon okosak és tehetségesek, soha ennyi tehetséges gyerek nem volt. Ők a legidősebb átlagéletkorú anyák gyerekei. Magyarországon 27,2 átlagéletkort számoltak, a nők gyakran immár harmincon felül szülnek először, ami nyilván a gyerekekhez való anyai viszonyt is befolyásolja. A Z generáció problémákban gondolkodik, ugyanakkor elképesztően gyakorlatias. Erre kell ügyelni, amikor módszertani változásokban gondolkodunk. Egyszerre több mindenre figyelnek, ezért rövidül le a figyelemtartási idejük is. Ugyanakkor elmagányosodnak, mert képtelenek megbirkózni a gyors változással, amit követniük kellene. Viszonylag kevés ideig foglalkozhatnak egy-egy témakörrel. Egy gimnazistának akár 36 órája is van hetente, és még hazavisz rengeteg feladatot. Miután reménytelennek érzi a megoldásukat, lemond róluk és mással foglalkozik. Publikálást tervezek megjelentetni arról, hogy jobb a heti 24-25 óra, emellett pedig a diák kaphat feladatot, kutatási munkát, amit lesz is ideje elvégezni. Ilyen helyzetet szeretnék – hallottuk, ezek után pedig a túlzott internetezés problémáját kezdte taglalni.

Nos, velük foglalkoznánk, számos egyéb tenni valónk mellett. Több kérdőívben megjelenik, a lelkésznek nincs rá energiája. Megértem, mert az ifjúsági munka sok energiát jelent, esetleg teljes szombati napokat stb.... Az ifjúsági munka különösen ezzel az új Z generációval nagyon munkás. Versenyezni az internettel nehéz. Milyen nehéz megtapasztalni, hogy a tíz évvel ezelőtti módszerek, amire fiatalok mozdultak, ma már nem jönnek be. Milyen nehéz hétről hétre aktuálisnak lenni velük szemben? Sokan elveszítjük a motiváltságunkat, a kedvünket. Nem találjuk a hangot ezzel a generációval, pedig érezzük, hogy értékesek és okosak. Nem elveszettek, de mások. Sajnos mivel a fiataljaink is általában elmennek, nincs segítségünk se. Nincs jelenlét, energia, kedv, sok kudarc után a régen aktívak közül is sokan elvesztik a kedvüket.

Nem tud egy ifi önszerveződő lenni, és kevésen is vannak és sokszor a gyülekezeti közösségeink se segítik ezt a munkát.

Szóval mindezek ellenére örülök annak, hogy mégis be tudok számolni ifjúsági csoportokról és azt kívánom, hogy az Úr adjon erőt a vezetésükhöz!

A csoportok a következők: Szerencs (cserkészek), Taktabáj, Taktaszada (10fő), Cigánd (12 fő), Csobaj (12 fő), Kovácsvágás (5fő) Mád (7fő), Mezőzombor (5fő), Nyíri (8fő), Pácin (5Fő), Prügy (12 fő), Sárospatak ((fő), Sátoraljaújhely (15 fő) és egy ismeretlen csoport.

Van, ahol hetente tartanak alkalmat, van ahol két hetente és van ahol havonta vagy alkalmanként.

Van, ahol szolgálnak, gyülekezetben, Kórházban, idősek otthonában.

Sajnos ezen az éven, egyházmegyei szinten nem volt rendezvény bizonyos okok miatt.

A javaslataim a tavalyi járvány helyzet ekképpen való alakulása miatt a tavalyi megismétlése:

- Kérem az a megye támogatását abban, hogy az ifjúsági munkát végző lelkipásztorokat gyűjtsük egybe és tartsunk megbeszélést a további Közös munkáról
- Fontosnak tartom a református gimnáziummal és annak iskola lelkészével a kapcsolat felvételt és egy felkérést közös alkalmakra, munkára.
- Szeretném, ha újra elkezdnének a S. Z. I.K. R. Az alkalmak, ami az egyházmegyénkben legalább tíz évig jó működő ifjúsági alkalom volt, több gyülekezeti ifi bevonásával, olykor 100 fiatal részvételével. **Erre több igény is jelentkezett lelkipásztor testvéreim részéről!**
- Az egyházmegye koordinálásával egy-egy idény végén tartsunk nyári táborokat a fiataloknak.
- Tartsunk egy egynapos napos konfirmandus találkozót a karácsony előtti időszakban a Refisz (Református Fiatalok Szövetsége) bevonásával.
- Mindezekhez kérem az Egyházmegye szellemi és anyagi támogatását!

Kérem beszámolómmal elfogadását!

Tóth Tamás
Ifjúsági referens